

RADA EUROPEJSKA

Bruksela, 12 października 2010 r. (13.10)
(OR. en)

EUCO 21/1/10
REV 1

CO EUR 16
CONCL 3

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretariat Generalny Rady
Do: Delegacje
Dotyczy: **RADA EUROPEJSKA**
16 WRZEŚNIA 2010 r.

KONKLUZJE

Delegacje otrzymują w załączeniu zmienioną wersję konkluzji Rady Europejskiej
(16 września 2010 r.)

Rada Europejska dyskutowała o tym, w jaki sposób nadać nowy impuls stosunkom zewnętrznym Unii, przy pełnym wykorzystaniu możliwości, jakie daje Traktat z Lizbony. Uzgodniła, że Europa musi wspierać swoje interesy i wartości bardziej asertywnie, w duchu wzajemności i obopólnych korzyści. Na początek wytyczyła główne kierunki polityki z myślą o szeregu ważnych zdarzeń, które mają odbyć się w najbliższych tygodniach i miesiącach. Podjęła również decyzje w sprawie szeregu konkretnych środków, aby ogólnie poprawić efektywność polityki zewnętrznej Unii. Rada Europejska podsumowała postępy dokonane przez grupę zadaniową ds. zarządzania gospodarczego.

I. STOSUNKI Z PARTNERAMI STRATEGICZNYMI

Zmieniający się świat: wyzwanie dla UE

1. Przed Europą stoi wiele wyzwań w szybko zmieniającym się świecie – wszystkie one wymagają zgodnej międzynarodowej reakcji. Niedawny kryzys gospodarczy i finansowy dobitnie udowodnił, do jakiego stopnia dobrobyt, bezpieczeństwo i jakość życia Europejczyków zależą od wydarzeń zewnętrznych. Pojawienie się nowych podmiotów mających własny ogląd świata i własne interesy jest również ważnym nowym elementem na arenie międzynarodowej.
2. Unia Europejska musi być skutecznym globalnym podmiotem, gotowym współdzielić odpowiedzialność za bezpieczeństwo na świecie oraz objąć przewodnictwo w planowaniu wspólnych reakcji na wspólne wyzwania. Silna gospodarka i spójność wewnętrzna zwiększą zdolność Unii do wywierania wpływu na świat. Unia może korzystać z silnie zakorzenionego w niej przekonania o skutecznym multilateralizmie, w szczególności o roli ONZ, i wartościach uniwersalnych, z otwartej gospodarki światowej oraz z wyjątkowego zestawu narzędzi, którymi dysponuje. Pozostaje ona największym darczyńcą na rzecz państw znajdujących się w potrzebie, jest najważniejszą potęgą handlową na świecie i wypracowała – wspieraną narzędziami zarządzania kryzysowego – wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony, którą należy w dalszym ciągu wzmocnić. Odgrywa również ważną rolę stabilizującą wśród swoich sąsiadów. Unia zapewniła stabilizację w regionie Bałkanów Zachodnich, w szczególności dzięki otwarciu przed tym regionem perspektywy europejskiej; Rada Europejska powróci do tej kwestii na jednym z kolejnych posiedzeń.

3. Unia Europejska i jej państwa członkowskie, zgodnie z Traktatem z Lizbony i z europejską strategią bezpieczeństwa, będą działać w sposób bardziej strategiczny, tak aby prawdziwe znaczenie Europy było odczuwane na arenie międzynarodowej. Wymaga to jaśniejszego zdefiniowania jej strategicznych interesów i celów w danym momencie oraz bardziej zogniskowanej refleksji nad środkami, dzięki którym można te interesy i cele realizować w bardziej asertywny sposób. Rada Europejska wzywa do poprawienia synergii między Unią Europejską a podmiotami na szczeblu krajowym, zgodnie z postanowieniami Traktatów, do wzmocnienia koordynacji między podmiotami instytucjonalnymi, do ściślejszej integracji wszystkich istotnych narzędzi i polityk oraz do skuteczniejszego wykorzystywania rozmów na szczycie z państwami trzecimi, co bardziej szczegółowo przedstawiono w załączniku I.
4. Strategiczne partnerstwa UE z najważniejszymi światowymi podmiotami stanowią przydatne narzędzie w dążeniu do zabezpieczenia europejskich celów i interesów. Stanie się to możliwe jedynie wtedy, gdy te partnerstwa będą dwukierunkowe, oparte na wspólnych interesach i wzajemnych korzyściach oraz na uznaniu, że wszyscy uczestnicy procesu mają zarówno prawa, jak i obowiązki. Pełny udział wschodzących gospodarek w systemie międzynarodowym powinien pozwolić na równomierne rozłożenie płynących z niego korzyści oraz równy podział wynikających z niego obowiązków. W tym kontekście niezwykle ważnym celem jest zintensyfikowanie handlu z partnerami strategicznymi, co przyczyni się do ożywienia gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy. Musimy podjąć konkretne kroki, aby zawrzeć ambitne umowy o wolnym handlu, zapewnić przedsiębiorstwom europejskim lepszy dostęp do rynku i pogłębić współpracę regulacyjną z najważniejszymi partnerami handlowymi.

Kierunki polityki – z myślą o zbliżających się wydarzeniach

5. Unia Europejska zorganizuje w nadchodzących tygodniach szereg ważnych spotkań międzynarodowych. Unia Europejska wytycza dziś wstępne kierunki polityki z myślą o tych spotkaniach. W przyszłości omawiać będzie regularnie stosunki zewnętrzne, tak aby zawczasu wytyczać strategiczne kierunki polityki przed najważniejszymi wydarzeniami, szczególnie w celu określenia najistotniejszych przesłań dotyczących naszych celów i środków ich osiągnięcia. Wymaga to jasnych strategicznych wytycznych ze strony Rady Europejskiej w oparciu o skuteczne przygotowania podejmowane przez Wysokiego Przedstawiciela i Radę.

6. W październiku odbędą się spotkania na szczycie z Chinami i Republiką Korei oraz posiedzenie w ramach dialogu Azja – Europa (ASEM); w późniejszym terminie w bieżącym roku odbędzie się również spotkanie na szczycie z Indiami. Będą one dobrą okazją do kontaktów z głównymi partnerami w bardzo dynamicznej części świata. W programie rozmów znajdują się takie zagadnienia, jak role poszczególnych uczestników w trwałym przezwyciężaniu kryzysu gospodarczego oraz w poszukiwaniu światowych rozwiązań wspólnych wyzwań. Należy podjąć konkretne kroki w priorytetowych dziedzinach współpracy między Europą a Azją, takich jak współpraca dotycząca zmiany klimatu, w tym propagowanie skutecznych i sprawdzalnych redukcji emisji, jak również odnawialne źródła energii oraz efektywność energetyczna; naglące kwestie dotyczące bezpieczeństwa, takie jak proliferacja, terroryzm, bezpieczeństwo cybernetyczne i piractwo; współpraca w kwestiach regionalnych, takich jak Iran i Korea Północna, jak również w kwestiach globalnych, takich jak migracja, energia i dostęp do surowców; wspólne opracowywanie polityk na rzecz rozwoju; a także propagowanie dobrych rządów, standardów pracy i praw człowieka oraz rozwijanie kontaktów międzyludzkich.

Z myślą w szczególności o szczycie UE – Chiny, Unia Europejska powinna aktywnie realizować swoje strategiczne interesy, w tym jeśli chodzi o propagowanie dwustronnej wymiany handlowej, dostęp towarów i usług do rynku oraz warunki inwestycji; ochronę praw własności intelektualnej i otwarcie rynków zamówień publicznych; większą dyscyplinę w dziedzinie dopłat eksportowych; oraz dialog dotyczący polityki kursów walutowych.

7. W nadchodzących miesiącach Rada Europejska będzie musiała zająć się szeregiem innych ważnych zagadnień dotyczących stosunków zewnętrznych.

- a) Szczyt państw grupy G20 w Seulu pozwoli przeanalizować światowe ożywienie gospodarcze i zobowiązania podjęte przez członków G20. W szczególności pozwoli on Unii na podkreślenie, jak ważne jest utrzymanie szybkiego tempa reform finansowych; w tym kontekście niedawne porozumienie między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie pakietu dotyczącego nadzoru finansowego oraz ukończenia reformy ram regulacyjnych do końca roku 2011 wzmacniają pozycję UE. Szczyt ten powinien również być czytelnym sygnałem, że konieczne jest zakończenie negocjacji nad dauhańską agendą rozwoju prowadzonych w ramach WTO i wdrożenie ram silnego, trwałego i zrównoważonego wzrostu. Na swoim posiedzeniu w październiku 2010 r. Rada Europejska omówi szczegółowe przygotowania do szczytu w Seulu i ustali stanowisko Unii. Grupy G8 i G20 pozostaną ważnymi forami dla wypracowania ogólnoświatowych reakcji na wiele stojących przed nami wyzwań; w procesie tym UE musi aktywnie uczestniczyć, zajmując skoordynowane stanowisko. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zatem ambitne plany Francji, która w 2011 r. obejmie przewodnictwo w G8 i G20 i zamierza w pełni wykorzystać te grupy do osiągnięcia tego celu.
- b) Stosunki transatlantyckie opierają się na wspólnych wartościach i stanowią centralny element systemu międzynarodowego. Obecne okoliczności wymagają nadania tym stosunkom nowego impetu oraz odnowienia refleksji nad sposobami stworzenia prawdziwego partnerstwa w oparciu o mocne strony i specyfikę każdego z partnerów. Spotkanie na szczycie z prezydentem Barackiem Obamą w listopadzie 2010 r. będzie w tym zakresie prawdziwą szansą i będzie wymagało starannego przygotowania. Rada Europejska na posiedzeniu w październiku 2010 r. uzgodni kluczowe przesłania polityczne, które przedstawiciele Unii Europejskiej przedstawią na tym ważnym szczycie. W oparciu o dobre zrozumienie wzajemnych interesów i wkładów partnerstwo transatlantyckie powinno koncentrować się na maksymalizacji potencjalnych korzyści płynących z naszych stosunków gospodarczych, na zacieśnianiu współpracy w najważniejszych kwestiach międzynarodowych i na wspólnym, zgodnym stawianiu czoła światowym wyzwaniom w dziedzinie gospodarki i bezpieczeństwa. W związku z tym Wysoki Przedstawiciel proszony jest o opracowanie sposobów dalszego wzmocnienia współpracy UE – NATO w zakresie zarządzania kryzysowego zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych i z odnośnymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych. Należy tego dokonać w duchu wzajemnego wsparcia oraz z poszanowaniem niezależności procesu decyzyjnego każdego z partnerów, na podstawie zaleceń w sprawie konkretnych środków, które UE przekazała NATO w lutym 2010 r.

- c) Rada Europejska na swym październikowym posiedzeniu dokona podsumowania stanu przygotowań do konferencji w Cancún poświęconej zmianie klimatu i uzgodni stanowisko UE. Konferencja w Cancún będzie krokiem w kierunku międzynarodowych negocjacji dotyczących klimatu i uzgodnienia konkretnych celów, które powinni osiągnąć wszyscy uczestnicy, by nadać impuls działaniom i konsekwentnie dążyć do zawarcia ambitnego porozumienia końcowego.
- d) Najbliższe refleksje nad realizacją europejskiej polityki sąsiedztwa stanowić będą okazję do pogłębienia stosunków ze wschodnimi sąsiadami Unii w ramach Partnerstwa Wschodniego, jak również z południowymi sąsiadami UE. Sprawna realizacja projektów zapoczątkowanych w ramach Partnerstwa Wschodniego pozwala na propagowanie wartości UE i wspiera zbliżenie zainteresowanych państw do UE pod względem prawnym, gospodarczym i społecznym. Drugi szczyt Unii dla Śródziemnomorza stanowić będzie dogodną okazję do wzmocnienia współpracy euro-śródziemnomorskiej i wyrażenia poparcia dla wznowienia bezpośrednich negocjacji między stronami procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie.
- e) Relacje UE – Afryka nabrały w ostatnich latach nowego dynamizmu. Szczyt UE – Republika Południowej Afryki zaplanowany na 28 września 2010 r. i szczyt UE – Afryka zaplanowany na 29–30 listopada 2010 r. powinny przyczynić się do dalszego zacieśnienia stosunków. UE – w partnerskiej współpracy z państwami afrykańskimi – dalej będzie działać na rzecz osiągnięcia celów, którymi są rozwój gospodarczy, dobre rządy, przejrzystość i rozliczalność w kontekście wspólnej strategii UE – Afryka.
- f) W dniach 20–22 września odbędzie się w Nowym Jorku posiedzenie plenarne ONZ na wysokim szczeblu poświęcone milenijnym celom rozwoju. Unia Europejska – wraz z partnerami ze społeczności międzynarodowej – jest zdecydowana wspierać osiągnięcie do roku 2015 tych celów na całym świecie.

- g) Zbliżające się szczyty z Ukrainą (w listopadzie) i z Rosją (w grudniu) powinny zostać wykorzystane do pogłębienia współpracy w dziedzinach, w których przynosi ona obopólne korzyści, tak aby zwiększyć stabilność i przewidywalność stosunków z tymi dwoma ważnymi partnerami, a także by propagować prawa człowieka.

Szczyt z Ukrainą powinien w szczególności przyczynić się do postępów w negocjacjach układu o stowarzyszeniu, w tym głębokiej i wszechstronnej umowy o wolnym handlu, jak również uwypuklić rolę UE w procesie reform gospodarczych i demokratycznych w tym ważnym państwie sąsiedzkim.

Szczyt z Rosją stworzy możliwość zacieśnienia współpracy z tym państwem i omówienia w szczególności jego programu modernizacji. Należy pogłębić współpracę w kwestiach gospodarczych, takich jak energia, inwestycje i innowacje, w kwestiach bezpieczeństwa, w tym zamrożonych konfliktów, walki z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną oraz w kwestiach środowiskowych, w tym w sprawie zmiany klimatu.

Na październikowym posiedzeniu Rady Europejskiej ponownie omówione zostaną kluczowe przesłania Unii Europejskiej na te szczyty, tak aby zapewnić ich owocne wyniki.

- h) Korzystając z pomyślnie zakończonego szczytu, który odbył się w tym roku z udziałem partnerów z Ameryki Łacińskiej i Karaibów, UE zobowiązuje się nadal ściśle współpracować z państwami tego regionu w odpowiedzi na stojące przed nami globalne wyzwania.

* *

*

8. Rozwój i stabilność Pakistanu ma dla Unii Europejskiej znaczenie strategiczne. W odpowiedzi na wyniszczające powodzie Unia Europejska i jej państwa członkowskie zwiększyły pomoc humanitarną świadczoną w ramach stosunków dwustronnych i wielostronnych. Rada Europejska przyjęła oświadczenie w sprawie Pakistanu (załącznik II).
9. Unia Europejska pozostanie aktywnym uczestnikiem tego procesu, również za pośrednictwem kwartetu bliskowschodniego, aby wesprzeć negocjacje między Izraelem a Autonomią Palestyńską i doprowadzić do ich pomyślnego zakończenia. Rada Europejska przyjęła oświadczenie w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie (załącznik III).

II. GRUPA ZADANIOWA DS. ZARZĄDZANIA GOSPODARCZEGO

10. W oparciu o wstępne sprawozdanie przewodniczącego grupy zadaniowej ds. zarządzania gospodarczego Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje znaczne postępy dokonane, szczególnie w ramach europejskiego okresu oceny (tzw. europejskiego semestru), w pracach nad nowymi ramami nadzoru makroekonomicznego, których celem jest monitorowanie destabilizujących rozbieżności i zakłóceń równowagi w dziedzinie konkurencyjności i ich niezwłoczne korygowanie, a także w pracach na rzecz wzmocnienia krajowych ram budżetowych.
11. Rada Europejska podkreśla, jak ważne jest utrzymanie tempa reformy zarządzania gospodarką europejską, i oczekuje na przygotowywane na posiedzenie Rady Europejskiej w październiku 2010 r. końcowe sprawozdanie grupy zadaniowej, które uwzględnić będzie wszystkie aspekty mandatu nadanego przez Radę Europejską w marcu 2010 r. i w którym przedstawiony zostanie kompleksowy pakiet środków stanowiących wytyczne dla prac legislacyjnych.

WEWNĘTRZNE USTALENIA

SŁUŻĄCE UDOSKONALENIU POLITYKI ZEWNĘTRZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

- a) Analizując konkretne środki, które mają w ogólniejszym zakresie poprawić funkcjonowanie polityki zewnętrznej Unii Europejskiej, Rada Europejska wzywa do bardziej zintegrowanego podejścia; powinno ono gwarantować, że wszystkie odpowiednie unijne i krajowe instrumenty i polityki będą w pełni i konsekwentnie wykorzystywane, zgodnie z postanowieniami Traktatów, by wspierać strategiczne interesy Unii Europejskiej. W przygotowaniach do szczytów i spotkań międzynarodowych należy w pełni uwzględniać znaczenie zagadnień takich jak zmiana klimatu, polityka energetyczna, handel, rozwój lub zagadnienia z dziedziny wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, w tym migracja i polityka wizowa, w kontaktach z partnerami i w ujęciu wielostronnym. W tym względzie Unia Europejska powinna dalej zwiększać spójność i komplementarność działań w ramach jej polityki wewnętrznej i zewnętrznej. Należy dalej rozwijać praktykę przeprowadzania debat orientacyjnych z odpowiednim wyprzedzeniem przed szczytami, kładąc szczególny nacisk na ustalanie priorytetów i przydział konkretnych zadań.
- b) Należy zwiększać synergie między stosunkami zewnętrznymi Unii Europejskiej a stosunkami dwustronnymi państw członkowskich z państwami trzecimi, tak by w odpowiednich przypadkach działania na szczeblu Unii Europejskiej stanowiły uzupełnienie i wzmocnienie działań państw członkowskich i na odwrót. Należy w sposób bardziej aktywny i regularny prowadzić wymianę informacji, a także konsultacje dotyczące wydarzeń na tych dwóch szczeblach; należy się przy tym kierować bieżącym harmonogramem szczytów UE i państw członkowskich z głównymi partnerami strategicznymi.
- c) Konieczna jest ścisła i regularna koordynacja między wszystkimi różnorakimi podmiotami instytucjonalnymi zaangażowanymi w określanie i wprowadzanie w życie stosunków zewnętrznych Unii Europejskiej, tak by przedstawiciele UE mogli prezentować spójne stanowiska w pełnym zakresie strategicznych interesów i celów Unii.

- d) Na szczęblu Unii Europejskiej osiągnięto znaczne postępy w przygotowaniach do szczytów wielostronnych, zwłaszcza dzięki praktycznym ustaleniom między przewodniczącym Rady Europejskiej a przewodniczącym Komisji dotyczącym reprezentowania UE w strukturach G8 i G20. Rada Europejska zwraca się do obu przewodniczących, by dalej pracowali nad udoskonaleniem sposobów przedstawiania poglądów Unii Europejskiej na takich forach.

- e) Unia Europejska potrzebuje jasnego oglądu szczególnych kwestii pojawiających się w stosunkach z poszczególnymi państwami partnerskimi. Musi opracować plany średnioterminowe przedstawiające cele, które z czasem należy osiągnąć, koncentrując się podczas każdego szczytu na dwóch lub trzech spośród najistotniejszych kwestii. Rada Europejska zwraca się zatem do Wysokiego Przedstawiciela, by w koordynacji z Komisją i Radą do Spraw Zagranicznych dokonał oceny potencjału stosunków z wszystkimi partnerami strategicznymi, a także określił dokładnie nasze interesy i sposoby ich zabezpieczenia. Wysoki Przedstawiciel jest proszony o przedstawienie pierwszego sprawozdania z tych prac na posiedzeniu Rady Europejskiej w grudniu 2010 r. W tym kontekście należy zastanowić się nad częstotliwością, formą i wynikiem tych szczytów, które w większym stopniu powinny być nastawione na osiągnięcie celów UE. Rada Europejska wzywa swojego przewodniczącego, by we współpracy z przewodniczącym Komisji i Wysokim Przedstawicielem podjął wszelkie niezbędne inicjatywy z myślą o usprawnieniu tego procesu.

- f) Europejska Służba Działań Zewnętrznych będzie niesłychanie istotnym narzędziem wsparcia dla wysiłków mających na celu udoskonalenie polityki zewnętrznej Unii Europejskiej. Służba ta będzie – pod zwierzchnictwem Wysokiego Przedstawiciela – wspierać Radę Europejską, Radę i Komisję w zakresie oglądu strategicznego i koordynacji, które są niezbędne, by zapewnić spójność między wszystkimi działaniami zewnętrznymi Unii Europejskiej.

Oświadczenie w sprawie Pakistanu

1. Rada Europejska jest zaszokowana katastrofalnymi skutkami powodzi w Pakistanie, które pozbawiają mieszkańców środków do życia oraz dotyczą społeczności w całym kraju. Jest to kataklizm na skalę niespotykaną w historii Pakistanu. Koszt niezbędnych działań humanitarnych jest ogromnym ciosem dla i tak już kruchej gospodarki. Powaga tego kryzysu wymaga natychmiastowej i istotnej reakcji z uwzględnieniem strategicznego znaczenia rozwoju Pakistanu oraz bezpieczeństwa i stabilności w regionie. W następstwie drugiego szczytu UE – Pakistan, który odbył się w czerwcu, Rada Europejska potwierdza zamiar zacieśnienia współpracy w sprawach politycznych. Stabilny, demokratyczny i dostatni Pakistan ma kluczowe znaczenie z punktu widzenia kwestii globalnych, takich jak walka z terroryzmem, nieprolifracja lub walka z narkotykami. Do szybkiej odbudowy kraju niezbędne będą również dobre rządy.
2. Rada Europejska przywołuje niedawne działania UE (państw członkowskich i Komisji) w odpowiedzi na kryzys, szczególnie dostarczenie znacznej pomocy humanitarnej. Uznaje, że ważne jest dalsze wspieranie Pakistanu, tak aby zapewnić temu krajowi doraźną pomoc oraz długoterminowe wsparcie uzdrowienia i odbudowy.
3. W tym celu Rada Europejska postanawia zobowiązać ministrów, aby pilnie uzgodnili kompleksowy pakiet środków krótko-, średnio- i długoterminowych, które pomogą wesprzeć odbudowę Pakistanu i jego przyszły rozwój. Środki te powinny obejmować znaczną dodatkową pomoc humanitarną i rozwojową oraz ambitne środki handlowe niezbędne do odbudowy gospodarczej i wzrostu gospodarczego. W związku z tym Rada Europejska podkreśla, że jest zdecydowanie zaangażowana w przyznanie Pakistanowi na zasadzie wyłączności większego dostępu do rynku UE poprzez natychmiastową i ograniczoną w czasie obniżkę stawek celnych na najważniejsze produkty importowane z Pakistanu zgodnie z zasadami WTO, przy czym obniżka ta powinna zostać wprowadzona w życie jak najszybciej, oraz że dąży do tego, aby Pakistan był gotowy do przystąpienia do systemu preferencji GSP+ w roku 2014, o ile spełni niezbędne kryteria. Komisja jest proszona o rozważenie różnych opcji z partnerami z WTO oraz o przedstawienie swojego ostatecznego wniosku do października, przy uwzględnieniu delikatnych kwestii dotyczących przemysłu w UE.

Oświadczenie w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie

Unia Europejska z ogromną aprobatą przyjmuje rozpoczęcie bezpośrednich negocjacji między Izraelem a Autonomią Palestyńską, ogłoszone w Waszyngtonie 2 września 2010 r., oraz wyraża uznanie dla wysiłków podjętych przez Izraelczyków, Palestyńczyków i Stany Zjednoczone, jak również przez kwartet i partnerów arabskich. Podjęta przez strony decyzja, by zaangażować się w merytoryczne rozmowy, stanowi istotny krok na drodze do sprawiedliwego, trwałego i wszechstronnego rozwiązania pokojowego w tym regionie.

Przywołując konkluzje Rady z grudnia 2009 r. w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, Unia Europejska podkreśla, że powyższe negocjacje dotyczące wszystkich kwestii związanych z ostatecznym statusem powinny doprowadzić do rozwiązania polegającego na pokojowym i bezpiecznym egzystowaniu obok siebie dwóch państw – Państwa Izrael oraz niezależnej, demokratycznej, spójnej terytorialnie oraz zdolnej do funkcjonowania Palestyny.

W tym kontekście Unia Europejska uważa, że konieczne jest, by obie strony zachowały spokój i powstrzymywały się od wszelkich działań, które mogłyby negatywnie wpłynąć na proces negocjacji. Wzywa obie strony, by przestrzegały uprzednich zobowiązań i dążyły do stworzenia atmosfery sprzyjającej pomyślnym wynikom negocjacji. Unia Europejska przypomina, że osady są nielegalne w świetle prawa międzynarodowego i wzywa do przedłużenia moratorium ogłoszonego przez Izrael. Nadal wzywa do całkowitego zarzucenia wszelkiej przemocy, w szczególności ostrzałów rakietowych i ataków terrorystycznych.

Unia Europejska, wraz ze swoimi partnerami z kwartetu i partnerami arabskimi, dołoży wszelkich starań, aby wesprzeć prowadzone przez Stany Zjednoczone działania ukierunkowane na pomyślne zakończenie negocjacji zmierzających do zawarcia w ciągu jednego roku umowy ramowej, co leży w interesie Izraelczyków i Palestyńczyków, narodów tego regionu oraz społeczności międzynarodowej. Unia Europejska jest największym darczyńcą pomocy dla Palestyńczyków oraz kluczowym partnerem politycznym i gospodarczym obu stron oraz ich sąsiadów. W związku z tym Unia Europejska podkreśla, że nadal będzie aktywnie zaangażowana, w tym w ramach kwartetu, we wsparcie i zagwarantowanie pomyślnego wyniku negocjacji, oraz wzywa Wysokiego Przedstawiciela, aby nadal w pełni angażował Unię Europejską w podejmowane wysiłki. Unia Europejska podkreśla, że konieczne jest, by kwartet nadal odgrywał kluczową rolę w procesie pokojowym. Uwypukla też kluczowe znaczenie, jakie ma kontynuacja procesu tworzenia Państwa Palestyna, który to proces Unia Europejska nadal będzie aktywnie wspierać, w tym przez realizację planu Fayyada.

Przypominając konkluzje Rady z czerwca 2010 roku w sprawie Gazy, Unia Europejska podkreśla również, że stabilność pokoju jest także uwarunkowana znalezieniem trwałego rozwiązania dla Gazy. Z zadowoleniem przyjmuje podjęte ostatnio przez rząd Izraela środki, które postrzega jako istotny krok naprzód. Wzywa do ich pełnej realizacji oraz do wprowadzenia środków dodatkowych, aby doprowadzić do głębokich zmian w polityce umożliwiających odbudowę i ożywienie gospodarcze w Gazie. UE zaoferowała swoją pomoc, aby cel ten osiągnąć. Unia Europejska wzywa do wypracowania rozwiązania uwzględniającego uzasadnione obawy Izraela związane z bezpieczeństwem.

Unia Europejska przypomina, że pokój na Bliskim Wschodzie powinien być wszechstronny i powtórnie podkreśla znaczenie negocjacji między Izraelem a Syrią oraz Izraelem a Libanem.
